

Redactioneel

De zomereditie van de SPIDER Koerier ligt hier voor je. Sommige van ons zijn al met vakantie geweest en anderen hebben de vakantie nog te goed. Gelukkig val ik onder de laatste categorie. Ofwel, de SPIDER Koerier als lectuur op het strand in het zonnige zuiden, of lekker nagenieten in de achtertuin in hopelijk een zonnige nazomer. In deze Koerier hebben we een aantal ingezonden verhalen over een requirements boek, het persoonlijk verbeteren en het releasen van producten. Daarnaast stelt bestuurslid Niek Pluijmert zich voor, een kort verslag van de laatste plenaire sessie, de ColuMn en wat vooruitblikken. De volgende Koerier zal in het teken staan van de SPIDER Conferentie op dinsdag 6 oktober te Ede.

Veel leesplezier!

René Krikhaar

Inhoudsopgave

Redactioneel.....	1
Inhoudsopgave.....	1
SPIDER Conferentie 2009	2
Niek Pluijmert stelt zich voor als bestuurslid SPIDER	2
ColuMn	3
Persoonlijk Meesterschap als motor voor de organisatie	4
Een Nederlandstalig requirementsboek in de maak	5
Wanneer is goed, goed genoeg?.....	7
Plenaire Sessie SPIDER, Avans Hogeschool in Den Bosch.....	9
Practical Product Line Conference	10
Kalender	10
SPIDER Werkgroepen	11
De SPIDER Organisatie.....	11
Oproep voor artikelen in de SPIDER Koerier.....	12
Colofon	12

De activiteiten van SPIDER worden gesponsord door:

		
www.Philips.com	www.Kza.nl	www.Sogeti.nl
		
www.Logica.com	www.dnv.nl	

S P I d e r K o e r i e r

SPIder Conferentie 2009

Op 6 oktober 2009 zal in Ede de twaalfde SPIder conferentie worden georganiseerd. Het **thema** dit jaar is:

SPInoveren, inSPIreren en tranSPIreren

Veel bedrijven maken een moeilijke tijd door, als gevolg van de kredietcrisis. In het gunstigste geval wordt er sterk in kosten gereduceerd, andere moeten reorganiseren. Extra tijd en budget voor verbeteren is bij veel organisaties voorlopig in de ijskast gezet. Dat wil zeker niet zeggen dat er geen verbeteringen meer kunnen worden gerealiseerd. Het vergt meer creativiteit door elkaar op de werkvloer te inspireren. Procesverbeteringen kunnen nog steeds worden gerealiseerd door er wat extra energie in te stoppen: transpireren.

Deze conferentie staat in het teken van innovatieve oplossingen om processen op peil te houden of te verbeteren. We hebben daar ludiek de term SPInoveren aan gekoppeld. Wat kunnen we als procesverbeteraars toevoegen om de crisis goed door te komen. In**SP**Ireren, tran**SP**ireren of **SP**Inoveren?

De SPIder Conferentie is jaarlijks ook het ideale ontmoetingsmoment om met vakgenoten te spreken over procesverbeteren. Naast inSPIrerende lezingen zal er voldoende gelegenheid zijn om met collega's te spreken. Kortom, een goede investering om inSPIratie op te doen.

Er zijn een dertiental sprekers geselecteerd uit ruim veertig inzendingen. Daarnaast hebben we twee keynote sprekers uitgenodigd:

- René Steenvoorden, ICT groep Rabobank
- Marinus Knoope, De Ontknoping

Het volledige programma staat op de website:

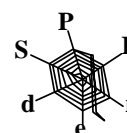
<http://www.spiderconferentie.nl/>

Inschrijven kan via de website.

U kunt tot 15 augustus profiteren van de vroegboekorting.

Niek Pluijmert stelt zich voor als bestuurslid SPIder

Mijn naam is Niek Pluijmert en met ingang van 1 januari 2009 ben ik lid van het SPIder bestuur. In de rol van penningmeester ga ik eerst zorgen dat ik een "goed" bestuurslid wordt. De reden van mijn kandidaatstelling ligt bij mijn geloof in de noodzaak van het verbeteren van processen en de wil om bij te dragen aan het verbeteren van het ICT-vak en niet zozeer de rol die ik zal gaan vervullen. SPIder staat voor procesverbetering, en is niet meer beperkt tot software processen (waar

S P I d e r K o e r i e r

de “S” van SPIder oorspronkelijk voor stond). Vandaag de dag spreken we over bedrijfsprocessen. Mijn bijdrage hieraan is het kijken naar de constructie en werking van processen, wat ik ook wel het “onder de motorkap kijken” noem. Alleen op deze manier kun je tot optimale processen komen. Wanneer een proces eenmaal goed geconstrueerd is, moet de motorkap natuurlijk dicht, want het gaat uiteindelijk om wat we met de processen doen. Dan spreken we over functie en gedrag en zitten we op het terrein van de aanpakken. Verder heeft kwaliteit(smanagement) beroepsmatig mijn aandacht en zal in het bestuur kwaliteit mijn aandachtsgebied zijn.

Ter afsluiting nog iets over mijn achtergrond. Ik ben samen met Hans van Loenhoud managing partner van INQA. INQA is al 14 jaar gespecialiseerd in kwaliteits-, test-, project- en servicemanagement. Daarvoor heb ik bij Volmac (een voorloper van Capgemini) gewerkt. Wat opleiding betreft ben ik natuurkundig ingenieur (TU Delft). Beroepsmatig heb ik veel ervaring met kwaliteitsmanagement, projectmanagement en het verbeteren van ontwikkelings- en besturingsprocessen. Ik ben 56 jaar, getrouwd met Hettie en heb twee kinderen van respectievelijk 25 en 23 jaar. Hettie en ik wonen in Woerden.

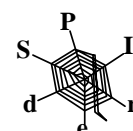
Niek Pluijmer

C o l u M n

Het laatste semester verzorg ik op de Vrije Universiteit het college Software Configuratie Management (SCM) voor master studenten Software Engineering en andere geïnteresseerde studenten. Hier krijgen de studenten de theorie voorgeschoteld van software configuratie management met functies zoals versie beheer, build management, release control, branching, change en defect management. De voorbeelden zijn in de theorie simpel en studenten denken vaak: is dit alles? De relaties tussen de genoemde SCM functies maken het een stapje moeilijker. We stappen daarna snel in de praktijk van de tools. Het blijkt dan dat de theorie net even anders is dan de tool implementatie. Met een voorbeeld case moeten de studenten onder andere branches maken, code mergen en een label aanbrengen om software te releasen. Eenvoudige theorie, maar als je het in de praktijk moet doen is het toch net even anders. Aan het einde van het semester gaan de studenten nog een dag op bezoek bij een bedrijf. Hier ervaren ze dat de theorie en het practicum feitelijk een zwak aftreksel zijn van de uitdagingen en problematiek die het bedrijfsleven dagelijks weer ondervindt.

Stap voor stap komen de studenten tot inzicht dat de theorie simpel is (“tja, je hebt wat verschillende versies van een file”), maar dat er allerlei dwarsverbanden zijn (“tja, deze versie van deze file compileert die nu met de juiste versie van die andere file?”), maar in het bedrijfsleven wordt het vaak helemaal complex (“deze duizend files hebben allemaal wel meer dan honderd versies, wow!”). Tijdens de hoorcolleges nodig ik altijd een aantal gastsprekers uit die hun verhaal vertellen. Hij¹ gebruikt net weer andere terminologie en heeft net een ander beeld van een configuratie item dat het soms wel wat begint te duizelen bij de studenten. Ik heb

¹ Tot nu toe nog geen vrouwelijke gastspreker gehad.

S P I d e r K o e r i e r

bewust gekozen voor deze aanpak, waarin allerlei facetten aan de orde komen in opbouwende volgorde. Hierbij is het evident dat ervaringen uit het bedrijfsleven een belangrijk element zijn in de leerdoelen.

Deze stappen heb ik de loop der jaren ook zelf doorlopen in de praktijk. In mijn informatica opleiding, destijds, is software configuratie management nooit ter sprake geweest. Als software specialist, goed in het ontwerpen en bouwen van applicaties, vergeet je soms dat het bewaken van de integriteit en kwaliteit van een software archief een vak apart is. Dat een opgelegde procedure misschien vervelend is voor een individu, het dient wel een belang om kwalitatieve software te leveren aan de eindgebruiker. Door in de opleiding dit reeds mee te geven zal de nieuwe generatie software ontwikkelaars beter met software configuratie management kunnen omgaan en daarmee een bijdrage leveren aan de kwaliteit van software.

René Krikhaar
Quality Catch

Persoonlijk Meesterschap als motor voor de organisatie

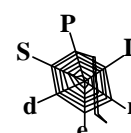
Jarenlang deed ik netjes wat er van me gevraagd werd. Mijn leidinggevenden waren tevreden en ik had de zekerheid van een baan. Werk was werk, ik verdiende er mijn geld mee om te leven. Ik miste de echte voldoening, de voldoening die ik wel ervaarde toen ik een ernstig zieke collega bijstond. Hoe kon ik diezelfde voldoening in mijn werk krijgen? Ik stelde mijzelf, naar achteraf bleek, de briljante vraag: *Wat vind ik nu eigenlijk leuk?*

Wanneer ik nu terugkijk dan is er iets merkwaardigs gebeurd, ik ben steeds minder gaan doen wat er van me gevraagd werd én ik ben steeds meer gaan doen wat ik echt leuk vind. En wat schetst mijn verbazing: mijn beoordelingen zijn steeds beter geworden en mijn invloed en toegevoegde waarde binnen de organisatie is, in tegenstelling tot mijn verwachting, juist toegenomen.

Zo gek is dat niet, werken aan Persoonlijk Meesterschap noemt Peter Senge dat. Persoonlijk Meesterschap is de term die Senge gebruikt voor de discipline van het persoonlijke groeien door leren. Mensen die een hoge mate van persoonlijk meesterschap bezitten, vergroten continue hun vermogen om die resultaten tot stand te brengen in het leven, die werkelijk belangrijk voor hen zijn. Zij streven ernaar steeds te blijven leren en uit dat streven komt de geest van de lerende organisatie voort. (De lerende organisatie, Peter Senge, 1992.)

Bij leren wordt vaak gedacht aan opleidingen, trainingen of studeren uit boeken. Maar dit is slechts één aspect van leren. In een IT-organisatie werden projecten opgezet waar mensen ervaring op konden doen met nieuwe technologie. In onze visie is dat een veel effectievere vorm van leren dan welke opleiding of training ook.

Dat komt door de focus op leren, daarmee worden het projecten waar heel veel geleerd wordt. In de praktijk van de IT-organisatie lag de focus nog wel eens op het

S P I d e r K o e r i e r

vullen van leegloopuren. Leren is veel breder dan een training of een opleiding. Uiteindelijk leer je in onze visie het meest van de echte praktijkervaring.

Bij Persoonlijk Meesterschap is een training volgen dus niet genoeg. Een training maakt je bewust van je persoonlijke visie en je talenten. Maar wanneer je weet wat je wilt en je weet welke talenten je daarbij kunt gebruiken wil dat nog niet zeggen dat de organisatie waarin je werkzaam bent je met open armen ontvangt om jou je gang te laten gaan.

De organisatie is immers een op zichzelf staand systeem met een eigen dynamiek. Binnen de dynamiek van de organisatie jouw persoonlijk meesterschap in de praktijk brengen en daarmee de organisatie een betere performance geven, dat is de echte uitdaging! Een omgeving scheppen waarin dat mogelijk wordt is een voorwaarde voor Persoonlijk Meesterschap.

Hoe?

- In training bewust maken van de realiteit van de organisatie waarin je werkzaam bent.
- Een realistisch stappenplan maken met kleine overzichtelijke stappen.
- Coaching en begeleiding op de werkplek, soms in teamverband, soms met de leidinggevende.
- Team en organisatie actief betrekken bij de deelnemers en daarmee het geheel verbeteren.

Ervaringen

Een branchemanager, nieuw in zijn functie, had ruime sales ervaring, maar geen ervaring met het leiden van een team. In de training maakten we hem bewust van zijn talenten. Talenten in de omgang met klanten kunnen natuurlijk ook gebruikt worden bij het leiden van een team. De context is echter anders en de rol ook.

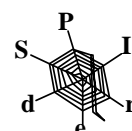
In de praktijk zijn we bij de teammeetings gaan zitten, hebben geobserveerd en feedback gegeven. Ook de medewerkers betrokken we bij het leren van de eigen leidinggevende. Dat was een extra stimulans voor het leren van elkaar.

Een consultant kreeg op basis van zijn inhoudelijke deskundigheid een leidende rol in een team. In het leidinggeven voelde hij zich onzeker. In de training stelden we zijn talenten vast en bepaalden gezamenlijk hoe hij deze in kon zetten in de aansturing van zijn team. Starten vanuit zijn inhoudelijke deskundigheid was voor ons zijn eerste realistische stap. Ook in deze situatie zijn we bij de teammeetings gaan zitten om hem in de praktijk bewust te maken van wat er allemaal gebeurde in het team. Zo leerde hij met ons zijn team kennen.

Michel Berman
Performance Company

Een Nederlandstalig requirementsboek in de maak

In de vorige SPIder Koerier stond een artikel van Martin Muller over het in november 2008 gepresenteerde boek 'Succes met de requirements!'. Martin eindigde met de vraag: 'Wie schrijft het volgende Requirements boek?'. Nou, ik dus

S P I d e r K o e r i e r

(Nicole de Swart). Ik ben nu ongeveer een half jaar bezig met het schrijven van een boek over het vakgebied Requirements Engineering en verwacht nog minimaal een half jaar nodig te hebben. Het boek zal dus niet voor 2010 in de winkel liggen. Het is enorm veel werk om een boek te schrijven maar gelukkig ook ontzettend leuk en leerzaam om te doen.

De auteurs van 'Succes met de requirements!' geven aan dat hun boek voor een brede doelgroep is geschreven. Dat boek is gericht op alle belanghebbenden bij requirementsprocessen aan zowel de business- als de ICT-kant. Ik heb ervoor gekozen om een boek te schrijven specifiek voor professionals die het requirementsvak uitoefenen. Dit vereist een boek met veel diepgang en concrete handvatten voor requirementsanalisten. De werktitel van het boek is dan ook:

'Requirements Engineering, een complete en praktisch toepasbare beschrijving van het vakgebied.'

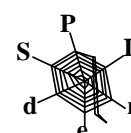
De aanleiding

Nadat ik in 2007 en opnieuw in 2008 een artikel had gepubliceerd in het vakblad 'Informatie', kreeg ik, mede door de positieve reacties, de smaak te pakken. Ik dacht: "Ik kan nog zoveel meer vertellen over mijn vak, dat ik er wel een heel boek mee kan vullen". Volgens mij is er ook behoefte aan een laagdrempelig boek dat op basis van marktstandaarden en best practices het vakgebied Requirements Engineering helder en praktisch uiteenzet. Dit merk ik in de praktijk als requirements consultant. Ik adviseer en coach klanten bij het inrichten van hun requirementsprocessen. Daarnaast ben ik de leider van het Ordina Kenniscentrum Requirements Engineering en geef in dat kader cursussen en training-on-the-job. Hierbij zie ik met welke aspecten requirementsanalisten vaak moeite hebben en in welke valkuilen ze stappen.

Agile aanpak

Ik hanteer een agile aanpak bij het schrijven van het boek. Niet vooraf de inhoud en de inhoudsopgave van het boek vaststellen en het hele project plannen, maar direct beginnen met 'publiceerbare tekst' schrijven, en voortdurend evalueren en bijsturen. Ik werk in iteraties met een timebox van zes dagen. In de eerste paar iteraties was het nog zoeken naar een handige werkwijze maar inmiddels weet ik hoeveel tekst ik in zes dagen kan afronden en hoe ik dat het beste kan aanpakken. Iedere iteratie concentreer ik me op een bepaald onderwerp en ga dan als volgt te werk: Ik begin met het verzamelen van informatie, maak een blauwdruk, ga overleggen met m'n sparringpartner, schrijf de tekst inclusief figuren, begrippenlijst en index, laat de tekst reviewen door professionals uit de doelgroep, verwerk de review en lever op.

Ondertussen heb ik zeven hoofdstukken klaarliggen. Door bij de start van een iteratie steeds het onderwerp/hoofdstuk met de meeste toegevoegde waarde te kiezen, geven de opgeleverde hoofdstukken ondertussen een goed beeld van het uiteindelijke boek. De feedback die ik op deze hoofdstukken ontvang, stelt me in staat om de kwaliteit van het boek steeds verder te verbeteren.

De inhoud

De structuur en inhoudsopgave van het boek heeft zich gaandeweg het project gevormd en is ondertussen redelijk gestabiliseerd. Zoals het er nu naar uitziet gaat het boek uit vier delen bestaan:

1. Positionering (van requirements, requirements engineering en de requirementsanalist).
2. Begrip en inzicht (in de verschillende typen requirements, het requirementsproces en de requirementsproducten).
3. Praktische uitvoering (concrete handvatten voor het eliciteren, analyseren, specificeren en valideren van requirements).
4. Use cases (het toepassen van deze veel gebruikte techniek).

Het boek geeft op basis van bestaande marktstandaarden en best practices handreikingen aan professionals die het requirementsvak uitoefenen. Hierdoor komen analisten die werkzaam zijn in software-ontwikkelprojecten beter beslagen ten ijs. Het boek geeft antwoord op de volgende vragen:

- Wat is de toegevoegde waarde van Requirements Engineering?
- Uit welke onderdelen bestaat Requirements Engineering?
- Welke typen requirements zijn van belang en hoe vind ik ze?
- Hoe ziet het voortbrengingsproces van Requirements Engineering eruit?
- Hoe pak ik het concreet aan en welke technieken kan ik daarbij gebruiken?
- Wat zijn de do's and don'ts bij het gebruik van use cases?

Kortom het boek is bedoeld als hulpmiddel voor analisten in software-ontwikkelprojecten.

Reacties op dit artikel zijn meer dan welkom: nicole.de.swart@ordina.nl

Nicole de Swart
Ordina

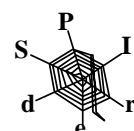
Wanneer is goed, goed genoeg?

De release van het uiteindelijke product is één van de belangrijkste momenten binnen een ontwikkelafdeling. Wie of wat bepaald nu of een product goed genoeg is om te releasen? Welke krachten spelen daarin een rol?

Gezond worden en gezond blijven!

Naast de interne organisatie heeft ieder bedrijf te maken met de externe omgeving; de markt en de concurrent. Om een gezond bedrijf te worden en te blijven, zal het een goede positie op de markt moeten krijgen en deze minimaal behouden, maar het liefst uitbreiden. Doe je dit niet, dan haalt de concurrentie je in en word je als bedrijf een steeds kleinere speler, met alle gevolgen van dien.

De vraag is dan ook hoe je de concurrentie telkens voorblijft. Dit doe je door met nieuwe innovatieve producten te komen die gunstig geprijsd zijn en voldoen aan de behoeften van de klant. Het product alleen is echter niet genoeg. Minstens zo belangrijk is het moment van introduceren. Je kunt een perfect product maken,

S P I d e r K o e r i e r

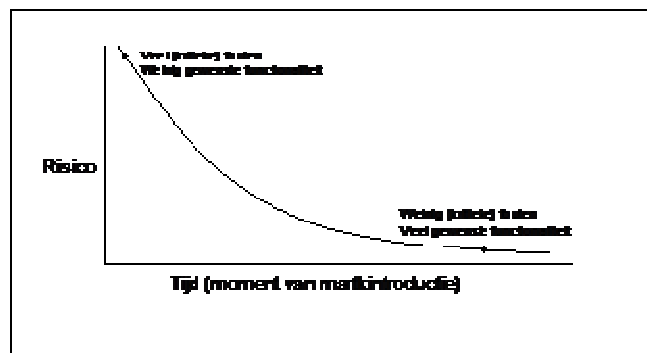
maar als de concurrentie je voor is met een iets minder perfect product, verlies je het uiteindelijk wel.

Wanneer is een product gereed voor introductie?

In grafiek 1 wordt de relatie weergegeven tussen het risico en het moment van introduceren. Als je een product heel snel introduceert, loop je het risico dat er veel (kritieke) fouten in het product zitten. Daarnaast is het risico aanwezig dat het product weinig, door de klant/markt gewenste, functionaliteit bevat.

Als je langer wacht met introduceren zal het product minder (kritieke) fouten bevatten. Daarnaast zul je meer van de gewenste functionaliteit gerealiseerd hebben. Met andere woorden, om het vrijwel perfecte product te introduceren (weinig tot geen fouten en veel gewenste functionaliteit) dien je niet direct op het aspect tijd te letten. Maar ja, wordt die tijd ons gegund?

Het grote nadeel van deze benadering is namelijk dat je geen rekening houdt met de externe omgeving; de markt en de concurrentie.

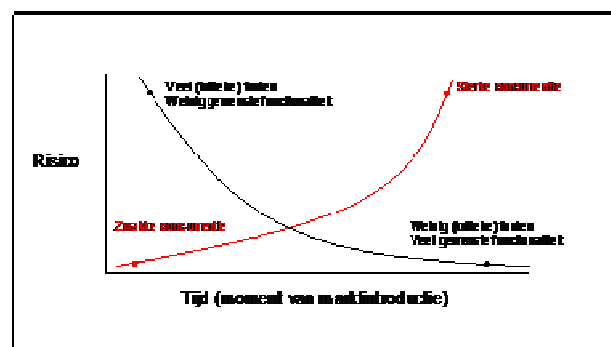
Grafiek 1 Risico van introductie

Je hebt te maken met concurrenten

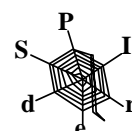
In grafiek 2 geeft de rode lijn de mate van concurrentie weer. In het begin is de concurrentie beperkt. De concurrenten hebben nog geen nieuwe producten geïntroduceerd. Naarmate de tijd vordert wordt de concurrentie sterker. Nieuwe producten met nieuwe functionaliteit worden door hen op de markt gebracht.

Des te langer je zelf wacht met de introductie van je nieuwe product, des te minder behoefte er is aan jouw product (omdat ze het product van de concurrent al gekocht hebben).

Er is dus een optimaal moment van introduceren (de "sweet spot"). Hierbij heb je nog niet het perfecte product. Aan de andere kant heb je ook een beperkte concurrentie.

Grafiek 2 Risico van introductie en de relatie met concurrentie

S P I d e r K o e r i e r

Deze benadering zie je sterk terugkomen bij organisaties waarbij marketing en techniek zeer sterk samenwerken en gezamenlijk het meest optimale moment van introductie bepalen.

Verbetertrajecten zijn doorgaans gericht op de processen van de ontwikkelafdeling. Afhankelijk van de organisatie, worden verschillende doelen nagestreefd zoals betere productkwaliteit, kortere doorlooptijd van de ontwikkeling, lagere kosten en/of vergroting van de wendbaarheid van de organisatie.

Daarnaast wil je van de voortgang in de ontwikkeling een zo transparant mogelijk beeld hebben, waardoor je snel de juiste keuzes kunt maken om het project te sturen. Wat vaak vergeten wordt, is de samenwerking tussen marketing en ontwikkeling te vergroten.

Belangrijk is dat marketing inziet dat het ontwikkelen van producten tijd kost en wanneer je veel functionaliteit vraagt, dit haast automatisch meer gevolgen heeft voor de kosten of doorlooptijd. Aan de andere kant is het belangrijk dat de ontwikkelafdeling inziet dat een perfect product niet automatisch tot bedrijfssucces leidt.

Verbeteren van (aspecten van) ontwikkeltrajecten is een eerste stap. Maar als we als verbeteraars onvoldoende aandacht schenken aan de samenwerking tussen marketing en de ontwikkelafdeling, dan doe je jezelf tekort en mist het bedrijf kansen in de markt.

*Jeroen Macke
Profit Software Improvement B.V.*

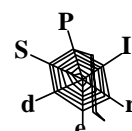
Plenaire Sessie SPIder, Avans Hogeschool in Den Bosch

De plenaire SPIder sessie van 13 mei werd gehouden in Den Bosch bij de Avans Hogeschool. Het thema was: Hoe bereiken we een hogere kwaliteit van onze software? Wat is de rol van metrieken hierin? De sprekers waren:

- Eric van der Vliet (Logica) die zijn visie gaf op metrics als driver voor de invoering van verificatie technieken.
- Paul Jansen (TIOBE) die handreikingen gaf om inzicht in software kwaliteit te krijgen.
- Graham Bolton (Institute for Software Quality) die ons inzicht gaf in broncode inspectie.

Het werd een van de drukst bezochte plenaire sessies uit de SPIder historie.

Het SPIder bestuur stimuleert samenwerking tussen hogescholen, universiteiten en het bedrijfsleven. Avans Hogeschool was erg enthousiast over een gastheerschap voor een SPIder bijeenkomst. Het houden van een plenaire sessie op een kennisinstituut geeft studenten meer gelegenheid om dit soort evenementen te bezoeken. Het aantal studenten dat deelneemt gaat in de loop der tijd hopelijk groeien.

S P I d e r K o e r i e r

Dat de Avans Hogeschool ook enthousiast was, kwam ook tot uitdrukking in een verslagje in hun eigen krant **Punt**.

ICT-CONGRES
maandag 18 mei - De stichting Spider hield afgelopen week een ICT-congres bij Avans in Den Bosch. De **Academie voor Industrie & Informatica** had hen uitgenodigd. Het congres ging over het verbeteren van de kwaliteit van software. Binnen de stichting Spider werken verschillende software-bedrijven samen op het gebied van software-engineering. Er waren drie lezingen over de kwaliteit van software, onder andere door de bedrijven Logica en Tiobe Software. Sinds een jaar zijn er goede banden tussen het Spider netwerk en Avans. In de toekomst zal er vaker een congres van de stichting bij Avans worden gehouden.

Practical Product Line Conference

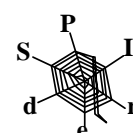
In October both the SPIder Conference and Practical Product Line Conference take place in the Netherlands. The practical product line conference has its emphasis on providing actionable guidance on best practices, Practical Product Lines 2009 is the ideal opportunity for software practitioners to understand how to benefit from emerging approaches, technologies and tools in the fields of System and Software Product Lines.

Jan Bosch (Intuit Inc.), Dieter Rombach (Fraunhofer IESE), Dirk-Jan Swagerman (FEI) and Markus Völter (independent / itemis) have been confirmed as keynote speakers.

Practical Product Lines 2009 will be held on 20 and 21 October 2009 in the excellent conference facilities of the NH Grand Hotel Krasnapolsky Amsterdam, Netherlands.

Kalender

De evenementenkalender bevat een overzicht van internationale conferenties op het gebied van SPI, metrieke en softwareproductkwaliteit. Daarnaast zijn de activiteiten van SPIder opgenomen.

SPIder Koerier

Ook nationale evenementen op het gebied van softwareproduct- en procesverbetering kunnen in deze evenementenkalender worden opgenomen. Via de SPIder Koerier kan een organisator van SPI gerelateerde evenementen een selecte groep van geïnteresseerden bereiken. Voor commerciële evenementen zoals conferenties, workshops, lezingen en andersoortige bijeenkomsten vraagt de redactie een kleine bijdrage in de kosten.

2009

9 sep.	Plenaire Sessie SPIder	Ⓢ
12 sep.	NESMA Najaarscongres 2009	
14-17 sep.	Joined WICSA en ECSA (software architecture)
http://www.wicsa.net/	
6 okt.	SPIder Conferentie 2009, Ede	Ⓢ
20-21 okt.	Practical Product Line Conference 2009, Amsterdam	

- Ⓢ = SPIder event
✓ = korting voor SPIder donateurs

SPIder Werkgroepen

Op dit moment zijn er binnen SPIder de volgende werkgroepen actief:

- SPI Invoeringsstrategieën, voorzitter André Heijstek
- Roadmaps, voorzitter Jan Jaap Cannegieter
- Requirements, voorzitter Arno van Herk

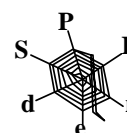
De SPIder stichting faciliteert haar leden om in werkgroepen activiteiten op te pakken. Onderwerpen voor werkgroepen zijn welkom en kunnen worden ingebracht bij het bestuur.

De SPIder Organisatie

SPIder is de Nederlandse netwerkorganisatie voor SPI. SPIder organiseert jaarlijks een conferentie, minstens drie plenaire sessies met sprekers met variërende thema's. In aparte werkgroepen worden thema's bediscussieerd en verder uitgewerkt. De SPIder Koerier is het medium dat minstens viermaal per jaar verschijnt. Hierin kunnen lezers hun mening uiteenzetten en interessante ervaringen delen met SPIder leden. SPIder is een stichting, non-profit organisatie, welke wordt bestuurd door vrijwilligers.

Lidmaatschap van SPIder is gratis en alle activiteiten, met uitzondering van de conferentie, zijn gratis toegankelijk. Dit wordt mede mogelijk gemaakt door onze reguliere sponsors. Dus dank voor de bijdrage van Philips, Sogeti, KZA, Logica en DNV-Cibit!

Ook kent SPIder donateurs, zowel bedrijfsmatig als individueel. Donateurs hebben bij ons een streepje voor, en krijgen extra voordeel op de activiteiten van SPIder en van onze zusterverenigingen. Wil je SPIder ook steunen, meld je dan aan bij het SPIder secretariaat.

S P I d e r K o e r i e r

Het SPIder bestuur bestaat uit de volgende personen:

- Jeroen Macke, voorzitter
- Niek Pluijmer, penningmeester
- Martin Muller, strategie, donateurs, Q Society
- Kasia Wiacek, plenaire sessies
- Wil Leeuwis, Website, SPIder conferentie
- René Krikhaar, SPIder conferentie, SPIder Koerier, nieuwsbrieven

Informatie over SPIder is te vinden op de website: www.st-SPIder.nl

Voor reacties en bijdragen op de **SPIder website** kunt u zich richten tot:

Redactie SPIder web, Wil Leeuwis, e-mail: w.leeuwis@gmail.com

Oproep voor artikelen in de SPIder Koerier

De SPIder Koerier biedt een ieder de gelegenheid om zijn mening te uiten over software ontwikkeling. Ik spreek veel mensen en vraag regelmatig of ze hun ervaringen willen delen in de SPIder Koerier. Vaak krijg je als antwoord dat het verhaal nog niet af is of niet interessant genoeg voor de lezers. Ik denk dat veel verhalen echter meer dan de moeite waard zijn. De SPIder Koerier is geen wetenschappelijk blad waarin elke stelling met keiharde feiten moet worden onderbouwd. De SPIder Koerier is een orgaan waar je ook je mening kunt toetsen met het lezerspubliek. Een “niet-af” verhaal blijkt vaak meer informatie te bevatten dan er redelijkerwijs door een lezer kan worden geabsorbeerd.

Dus ik daag je uit om een verhaal te schrijven zodat we de volgende reguliere SPIder Koerier uitpuilt van informatie en interessante artikelen. Ken je iemand die een verhaal heeft, dan daag ik je nogmaals uit om ook anderen te stimuleren om een artikel te schrijven.

Colofon

De SPIder Koerier wordt gemaakt onder auspiciën van SPIder door René Krikhaar en Cantrijn Secretariaten. Voor artikelen, mededelingen, reacties en vragen m.b.t. de **SPIder Koerier** kunt u zich wenden tot:

SPIder Koerier

E-mail: Koerier@st-SPIder.nl

De volgende SPIder Koerier staat in het teken van de SPIder Conferentie. Voor de daaropvolgende SPIder Koerier blijft de deadline op 5 december 2009 staan.

SPIder,
de Nederlandse
Netwerkorganisatie
voor Software Process
Improvement organiseert:

12e SPIder Conferentie

6 oktober 2009

SPInoveren, inSPIdreren en tranSPIdreren

